

Evangelikus hírlevél

A TARTALOMBÓL

Az evangélikus oktatás Bakonycsernyén
Gyülekezetépítési vázlatlerv
Felhívás
Elérhetőségeink
Nyárünnepe június 5-én

A BAKONYCSERNYEI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG KIADVÁNYA

V. ÉVFOLYAM III. SZÁM 2004. MÁJUS

ERŐSÍTÉS KONFIRMÁCIÓ 2004

Álló sor: Varga Zoltán, Kiss István, Böhm Richárd, Hegedűs Gábor, Csizmadia Ákos, Kalincsák Róbert, Dreska Dániel, Kovács Gergő, Kövesi Tibor, Tujner Károly, Fekete Ervin, Kadlecik Roland, Tankó Lajos

Középső sor: Hodula Eszter, Pallagi Tímea, Hullám Szandra, Cerchez Bianka, Fidrich Melánia, Nádaszi Mirtill, Hegedűs Csaba,

Első sor: Sente Patricia, Borszuk Judit, Gyuris Krisztina, Szarka István lelkész, Kalincsák Edina, Bedő Virág, Hanzli Edit, Lénárt Éva

IGEHÍRDETÉS A 130. ZSOLTÁR ALAPJÁN

Kedves Konfirmandusaink! Tisztelt Egybegyűlteket, Szülőket, Keresztszülőket, Nagyszülőket! Szeretett Gyülekezet!

Ha szeretném összegezni a mögöttünk lévő időszakot, ezt a fél évre visszatekintő konfirmációi felkészítést, mindent elmondhatnék róla csak azt nem, hogy eseménytelen és unalmas volt. Unalmas csupán, - ahogy mondtátok - egy-egy hosszabbra sikerült prédikációm volt. Őszintén mondom, néhány nap pihenés rám férne. De a hét végén, pénteken a megszokott időben mindenkit várok az ifjúsági órára. Úgy tapasztaltam igaza van Eszterházi Péter írónak, aki egy interjú során a következőt nyilatkozta: „a sok gyerek normálissá tesz.” Nekem minden hétfőn és minden pénteken, olykor még vasárnapokon is a meglévő három cse-

metém mellett sok, 27 gyermekem volt. A konfirmációi oktatások során a gyakorlat bizony sokszor ellene mondott Eszterházi állításának. A sok gyermek néha pont az ellenkező eredményt váltotta ki belőlem is. Sok esetben úgy reagáltam én is, mint a felnőttek általában. A sok gyermek nemhogy normálissá tett volna, hanem pont az ellenkezőjét váltotta ki belőlem minden. Sokszor kiabáltam veletek, néha kifordultam megszokott nyugalomból. S az amolyan kamaszforma ember gyermeke nem értette, mi történhetett Isten, Tiszi bá' megszólításra hallgató, „jámbor” szolgájával.

A megtapasztalt gyakorlat ellenére mégiscsak igaza van Eszterházinak. A sok gyermek valóban normálissá tehet. Segít rájöttünk arra, mennyire fontos értékei

vannak felnőttek szerint olykor kiállhatatlan kamaszoknak. Csupán kettőt emelek ki a közül: az igazságszeretet és a szeretetehséget. Ha figyelni tudunk rátok, elmondjátok nekünk mennyire fontos a tiszta, kertelés nélküli beszéd, s ha nem figyelünk rátok, megmutatjátok nekünk mekkora károkat okoz bennetek a szeretetihány.

Miközben megpróbáltam a számunkra fontos, tanítást, hitünk alapjait átadni számotokra, ti is sokat tanítottatok engem. Tegnap ti vizsgáztatok, ma én fogok. A legalapvetőbb, legnagyobb tanítás, amit kaptam tőletek, az az őszinteségetek volt. Képtelenek voltatok ugyanis megjátszani magukat, ha untátok az istentiszteletet egyszerűen lesétáltatok a karzatról.

(Folytatás a második oldalon)

(Folytatás az első oldalról) Ha valami igaztalan sérelem ért benneteket, szót emeltek ellene. Ha szeretetet, törődést éreztek szava-
im, tetteim mögött, kimutattatok. Néhány per-
ce, akár negyed órára is csendben maradtatok
és figyeltek az órán. Ha számotokra is érde-
kes, tartalmas prédikációt hallgattatok, vissza-
mondátok. Ha hosszú és lapos volt szóvá tet-
ték.

Ünneplő Szülők! A sok gyermek azért is
normálissá tehet, mert nem hagynak időt saját
bajainkkal foglalkozni, s megakadályozzák,
hogy gondjainkba belesavanyodjunk. Hozzák
a saját nehézségeiket, gondjaikat, s a maguk
legtöbbszörösebb módján mindig elérik, hogy fog-
lalkozunk velük.

**Senkinek eszébe ne jusson elítélni e fi-
atalokat csupán életkorukból adódó külön-
bözőségük miatt. Ne higgyük: „A mai fia-
talság velejéig romlott, gonosz, istentelen
és lusta.” Ne gondoljuk: „Sohasem lesz
olyan, amilyennek, az ifjúságnak lennie
kell, és képtelen lesz kultúránk megőrzésé-
re.” Amint ezt a 3000 éves babiloni agyag-
tábla hirdeti. Láthatjuk, nincs új a nap alatt.
De azt a tényt sem árt felidézni, hogy a
gyermekeink a legtöbbet tőlünk tanulják.
Őszinteségükből adódóan tükröt tartanak
elénk. Ha nincs időnk szeretni őket, s ha nem
halljuk meg segélykiáltásukat, elvadulnak,
olyanná lesznek, mint egy gondozatlan virá-
gokert. Ha úgy hisszük, jót teszünk velük, ha
megkapnak minden tárgyasult álmot, könnyen
elveszthetik a küzdés örömét, a saját maguk
által megharcolt eredmények értékeit. De el-
veszthetik a biztonságot adó otthon érzését is.
A családi fészek melegét, ahol apu erős kezé-
ben és anyu szerető békességében bízva
nyugodtan hajthatnák álomra fejüket. Így az
élet viharaitól megtépázott kamasz is. Ha, az ő
érdeklődésben éjt nappallá téve dolgozunk, ha
felvettük az élet nekünk diktált kíméletlen rit-
musát. Apátlan, anyátlan kulcsos gyermekein-
ket ki neveli fel? Kire bizzuk fiainkat, leányain-
kat? Senki, még a legjobb óvónő sem tudja
pótolni az édesanyai ölelés lágyágát. Senki,
még a legnagyobb tudású tanár sem képes
olyan példaképpé lenni, mint az apa. Megkap-
ják és megkapták tőlünk gyermekeink azt,
amitől tekintélyt és rendet tisztelni képes fele-
lős állampolgárokká cseperedhetnek föl? Va-
jon napi hány órát nevelte gyermekünk a pénz
hatalmának szolgálatában álló televízió, az ut-
ca, vagy a lelketlen gyilkoló programokkal tel-
lepkölt számítógép? S ezek mellett meg-
nyughat-e a lelkiismeretünk, ha csak az intéz-
ményekre, bízunk nevelésüket. Szakemberek-
re: pedagógusokra, hogy tanítsák, neveljék
őket, lelkészekre, hogy tanítsák számukra a
hitet, amelyet csak otthonról hozhattak volna.
Nem vagyok pedagógus és elnézést, hogy
ilyen magasra török, de minden neveléssel
foglalkozó kolléga nevében mondom: „Egyedül
nem megy”. Vallom én is, a sok gyermek meg-**

iscsak normálissá tesz. Egy sokgyermekes
családban játszva megtanulhatjuk, mit jelent
egymásért élni, a másikkal törődni, szeretetet
kapni, és szeretet elfogadni, egy kialakult
rendbe beilleszkedni.

Miután belepillantottunk a gyermekeink által
elénk tartott tükörbe, a húsvét utáni 5 vasár-
napon, az Istenhez könyörgő gyülekezet vasár-
napján, egészen tiszta szívből kiálthatunk
Istenünkhöz abból a mélységből, amelybe
egész társadalmunkkal együtt mi is jutottunk.

Amit nem volt képes erőszakkal lerombolni
lelkünkben az istentagadó kommunista vallás,
azt szép hízogó szóval mindig eléri a kapita-
lizmus körünkben tomboló démona. Átláthatat-
lan sokféle mélység az, amelybe a ma embe-
reként élünk. A családi tűzhely szentségét,
meghittségét sem tartja tiszteletben a pénz
kegyetlen istene. Sodor és húz magával az
árba.

Nem tudom kitörölni emlékezetemből annak
a fiatal férjnek, leendő édesapának szomorú,
megdöbbentő vallomását, aki, munkahelyének
vezetését idézte fel nekem. Az új munkások
köszöntése, eligazítása során elhangzott e
mondat: **„a családot pedig jobb, ha elfelej-
tik”**. Egy másik, hasonló élmény: nem is oly
rég, pontosan anyák napján, vasárnap délután
láttam édesanyámat, amint a munkából nagy
cekkerekkel jönnek hazafelé. Szívszorító lát-
vány volt. S közben egyre több széttörözött
családot látok, ahol elveszett a béke, az egy-
más kölcsönös megbecsülése. S a válás után
a gyermek kénytelen meghasonlott lélekkel in-
gázni néhai szülei között.

Mélységünk tehát van elegendő. Belete-
kinteni e meredélybe szédítő, kitekinteni belő-
lük reménytelen, rémítő. De mégis ennek a
mai vasárnapnak, mint minden megszentelt
módon eltöltött napnak csodálatos kincse van.
Ma ebben az előnk tárt ősi zsolnában, amely
arra hívja fel a figyelmünket, hogy a mély-
ségbe nem csak beletekinteni belesodródni és
beleszédülni lehet, hanem kitekinteni is tudunk
belőle. De a mélységből kiáltani is lehet, mert
van, létezik és él, az, aki meghallgatja ezeket
a kiáltásokat.

A zsolná tanítása egyszerű. Van Istenünk,
mint énekeltük: Erős vára a benne bízónak.
Van Istenünk, aki arra vár, hogy megszólítsuk,
kérjük. S arra is vár, hogy megismerjük olyan-
nak, mint egy szerető édesapa. Van Istenünk,
akiről elhihetjük, nem tartja számon a gyer-
meki csínytevéseinket.

Kedves Konfirmandusok! Tudom a kon-
firmáció egyik nagy ösztönző, népszerűsítő
ereje, az hogy ilyenkor lehet különféle ajándé-
kokra számítani. Ajándékokat kértek a szülő-
ktől, a keresztszülőktől. De ti, azért már bizto-
san megértettétek, valami nagyobb történet itt
ennél. Jézus Urunk biztatása szerint, lehet ap-
ró, a jelenleg fontos tárgyi ajándékoknál többet
is kérni a mennyei Atyától. Olyanokat, melye-
ket sem a rozsdá, sem a moly nem emészti

meg, sőt még a tolvajok sem veszik el tőletek.
S hogy értsétek: ezek az ajándékok nem avul-
nak el, mint a mobiljaink és a számítógépeink
egy új fejlesztés során. Lelki kincsekre gondol-
tam. Jézus azt mondta a tanítványainak: „Ed-
dig nem kértetek semmit az én nevemben:
kérjétek és megkapjátok, hogy örömtől teljes
legyen.” (Jn. 16, 24) Én is eszetekbe szeret-
ném idézni ezt, s mielőtt a korábbi évek rossz
gyakorlata szerint sokan átmenetileg vagy
végleg elhagyni készültök ezt a templomot
tudjátok: Lehet Istentől többet kérni, mint eddig
tettétek. Kérhetek tőle életet. Tartalmasat,
szépet, kérhetek az élethez hűséges társat,
olyat, aki nem hagy el, akit te sem hagysz el,
mert az Istentől kapott ajándéknak tartod.

Az Isten irgalmára kérek titeket: ne vessétek
le a korábbi gyermeki hitetek, mint más egy
elnyűtt, rossz focisukat!

Legyetek merészek: kérjétek Istentől új éle-
tet, mert ennek a közösségnek a
bakonycsernye gyülekezetnek és egész egy-
házunknak szüksége van újjászületett, lelki
kincseket birtokló fiatal, erős tagokra. Esze-
tekbe jutott-e már kérni valami el nem múló, el
nem avuló értéket Istentől?

Ma nem csak a ti hitetek megerősítésének
ünnepe van, hanem e szép templom szentelé-
sének a 218. évfordulója. Őseitek úgy határoz-
tak, nagy áldozatok árán építenek egy olyan
házat, amely az imádság háza lehetett több
mint 200 éven át. Tűzvész, földrengés, hábo-
rúk, sem akadályozták meg az itt élőket, hogy
ilyen szép formában megőrizték nektek. Is-
tenhez kiáltottak benne a nagy látható nyomó-
rúságok idején. Őt dicsérték, őt magasztalták,
neki adták hálát, és ő, láthatjátok: meg-
hallgatta őket. A ti dolgotok lesz megtalálni azt
az új hitet, amely képes lesz új módon, új for-
mákban Istennel párbeszédet kezdeményezni.
Oly korban élhettek, amelynek nem csak átka-
it, de áldásait érezhetitek, a kitartó és buzgó
könyörgések nyomán. Kívánom, tapasztaljátok
meg, az igei tanítás igazát.

*„Nem kitalált meséket követve ismertettük
meg veletek a mi Urunk Jézus Krisztus hatal-
mát és megjelenését, hanem úgy, hogy szem-
tanúi voltunk isteni fenségének.”*

S ne csak tudjátok, de higgyétek is: „egészen
bizonyosnak tartjuk a prófétai beszédet,
amelyre jól tesztétek, ha mint sötét helyen vilá-
gító lámpásra figyeltek, amíg felragyog a nap,
és felkel a hajnalcsillag szívetekben.” 2Pt.
1,16-19. Ámen

Imádkozzunk!

*Uram figyelj imádságomra, halld meg sza-
vamat! Taníts minket gyermeki őszinteséggel,
tisztá imádságokra. Ezekért az itt jelenlévő
gyermekekért, a megjelent családokért. Egész
gyülekezetünkért, hogy a megtanult kátét meg
is értsék, sőt ne csak értsék, hanem éljék is.*

Ámen

Szarka István

Az evangélikus oktatás Bakonycsernyén

Környékünkön talált gazdag Avar és Római-kori régészeti leletek tanúsítják, a mai Bakonycsernye vidéke már a magyarok honfoglalását megelőző időszakban is lakott település volt.

A környéken máig fennmaradt ősi településnevek, (Dolosd, Súr, Tés, Jásd,) jelzik, hogy a honfoglaló családok számára is csábító volt a természeti szépségekben és természeti kincsekben gazdag lakóhelyünk. A hegyek között csörgedező bő vizű patakok, rétek, dús erdőségek megfelelő táplálékot és bújóhelyet nyújtanak az itt élő vadállománynak. A török hódoltság ideje alatt teljesen elnéptelenedett, ősvadonná változott tájat a környék új urai, felvidéki szlovák ajkú lakossággal kívánták ismét művelhetővé tenni. A felvidéki szlovákokkal újratelepített lakosság a szabad vallásgyakorlás csábító ígéretében hagyta el egykori otthonát a Nyitra és Trencsén vármegyék. A katolikus főuraktól sokat zaklatott evangélikusság, érthető módon örömmel vállalkozott az új honfoglalásra. Az 1724-es évtől kezdődő betelepítés következtében már 1730 körül mintegy 300 főt meghaladó, zömében evangélikus vallású lakosságról számolnak be a krónikák. A letelepedők elérkezettnek látták az időt egy iskola megalapítására. Stephanides István személyében, jegyzőt és iskolamestert fogadtak fel. Javadalmazásáról teljes egészében az őt fogadó Csernyei családok gondoskodtak.

1730-ban el is készült el az első evangélikus iskolaépület, a templomhoz hasonlóan fából. Tekintettel a folyamatosan növekvő létszámra, 1779-re megépül az új iskola, a mai evangélikus templom melletti részen.

Az 1862-ben keletkezett tűzvész a falu egészéhez hasonlóan nem kímélte sem az iskolát, sem a tanítólakot. Az elpusztult épületek helyére két tantermet építettek, majd a tanítói lakás is elkészült. „Ezen időszakban két tanítót alkalmaztak. Később 1905-ben három, 1908-ban négy tanítói állás volt betöltve.”

Az 1910-es év az iskola megalapításához hasonló módon jeles évszám a bakonycsernyei evangélikus oktatás történetében. Ekkor kerül ugyanis Bakonycsernyére Cseplák János tanító, akinek munkálkodása – nem túlzás –, napjainkig meghatározó jelentőségű. Az ő kitartó szorgalma, szigora, szaktudása és nem utolsósorban embersége, nem csak az evangélikusokra, de egész településünk közművelődésére is letagadhatatlan hatással bírt.

„Ugyancsak 1910-ben az evangélikus

egyházköztség megveszi a mai emeletes iskola telkét, amely addig a grófi szeszyár volt. Kevesebb, mint két év elteltével három tantermes iskolát építenek erre a helyre.”

1930-ban már 5 tanító tanított az iskolában. Ebben az időszakban került sor az iskola bővítésére, mely az emeleten tantermekkel, a földszintjén tanítói lakásokkal bővült. „1940-ben Cseplák Jánost harmincéves iskolai tevékenységéért, és az egyháznál történt munkálkodásáért, az evangélikus iskola igazgatójává nevezték ki.

Cseplák János 1962-ben

Az államosításokig az iskolaköteles tanulók nevelése, tanítása, az egyházi tantervek szerint történt. 1941. évi népszámlálás szerint a 4-5 osztályt 178-an, 6-7. osztályt 420-an végezték el, a középiskola 2-3. osztályát 2-en, a 4. osztályt 14-en, míg a főiskolát 8-an végezték el.”

A második világháború csak rövid ideig, 1945 tavaszán akadályozta meg az oktatást. Ekkor az emeletes evangélikus iskola egy részét katonai kórháznak használták fel. „A március 20-21-én átvonuló front nem hagyott olyan károkat az iskolákban, hogy hosszabb ideig szünetelt volna az oktatás. 1945. április közepén 5 tanteremmel folytatódhatott a tanítás.”

A háborút követően, még továbbra is egyházi kezelésben maradtak az iskolák, de az 1946-1947-es tanévben az evangélikus, és a római katolikus iskola, mint Bakonycsernyei Együttműködő Általános Iskola szerepelt. Ekkor a tanulók létszáma 598 fő volt. Az 1948-as államosítást követően az ország más településeihez hasonlóan Bakonycsernyén is megszűnt a felekezeti oktatás. S majd több

mint fél évszázadnyi szünet után, a kínáló új lehetőségek figyelembevételével ismét újjászületett, a településen élők igényeihez és a jelen kor követelményeihez illeszkedően egy szerényebb méretű alapfokú oktatási intézmény képében.

Evangélikus óvoda

Az Evangélikus Óvoda 2000-ben alakult. A község önkormányzata átvételre ajánlotta fel az I. számú óvoda külön épületben működő, bezárt 3. óvodai csoport helyiségeit. Kezdeményezésünkre, a Bakonycsernyei Evangélikus Egyház presbitériuma és közgyűlése is támogatta az intézményalapítást. A helyi képviselőtestület az egyházköztség törekvéseit, a bezárt épület térítésmentes biztosításával támogatta. Az alapítás évében 30 kisóvodást sikerült felvenni. Az intézmény felszerelését a bezárt óvodai csoportból átvett eszközökön kívül a szülők közösségének segítségével, pályázatokkal nyert támogatásból sikerült kiegészíteni. Az Evangélikus Óvoda a környezet szeretetére nevelő pedagógiai program alapján dolgozik, amely a falu helyi adottságait, hagyományait, sajátos értékeit a legmesszebb menőig figyelembe veszi. Egyéni módszereket alkalmazva igyekszik a gyermekek nevelését, valamint készségeinek, képességeinek fejlesztését, közösségi kapcsolatainak alakulását elősegíteni, a gyermekek formálódó szemléiségének kibontakoztatása érdekében.

A hitoktatást, vallási nevelést Szarka Éva lelkész nő végzi. Az óvoda igen fontosnak tartja a szülőkkel való jó kapcsolat ápolását, melyet a folyamatos konzultációk, szülői értekezleteken kívül, családlátogatásokkal kívánnak elősegíteni. A község részéről megnövekvő igényekhez, a folyamatosan emelkedő gyermeklétszámhoz – 42 fő –, intézményünk már a második évben egy újabb csoport kialakításával igazodott. Ennek következtében fennállásának harmadik évében már 54 gyermek járt óvodánkba. Az óvoda új dolgozói létszáma a kezdeti 4-ről, 7 főre emelkedett. Pályázatok lehetőségének kihasználásával sikerült az óvoda bútorzatának nagy részét kicserélni, új fejlesztő és pedagógiai eszközöket beszerezni. Jelen pillanatban az udvari játszótér építése van folyamatban.

Terveink:

Már a megalapítás évében is világosan látható volt, az önkormányzati épület, annak állaga és szűkös udvara hosszú távon nem alkalmas még egy kétszorosított óvoda működtetésére sem.

(Folytatás az ötödik oldalon)

GYÜLEKEZETÉPÍTÉSI VÁZLATTERV

Múlt, jelen, jövő Bakonycsernyén

Gyökerek, hagyományok, elődök

A Dunántúl legnagyobb falun élő gyülekezete a miénk, a szlovák kegyességre jellemző hagyományok sajátosságaival. Fénykorában 2000, 2600-as gyülekezeti lélekszám mára, szigorúan a településünkre koncentrálva 1395 fő, a fiók egyházközségekben 65 és 92 fő. Drasztikus fogyatkozás a II. világháború utáni lakosságcsere egyezmény nyomán következett be. Az 50 kitelepített családdal 150 gyermek hagyta el a falut, a betelepülők közül nem tudok evangélikus családokról.

Településünk speciális helyzete:

Az 1900-as évek elejétől a mezőgazdaság és erdészet mellett megjelenik, a bányászat, új munkaerő érkezik, megnő a falu lélekszáma. A gyárigazgató és a jegyző római katolikus. A jobb megélhetés reményében, Amerikába kivándoroltak egy része visszatér, és magával hozza az odakint tanult új protestáns, gyülekezeti szemléletet-módot, újra keresztelest és a radikális biblicizmust. Gyülekeztünk ebben a megváltozott helyzetben rosszul reagált. A régi hatalmi előjogokat önmérséklet nélküli alkalmazta. Más, egyéb lelkipásztori hibák miatt, felerősödött a gyülekezetünkben való kiválás folyamata.

A II. világháború után, településünkön, kettős fronton indul meg a szocialista emberfő kinevelése: a bányában és az iskolában. Ennek hatásaként részben sokan eltávolodtak a gyülekezettől, a megmaradtak viszont „hitvalló egyházként” őrizték, erősítették a gyülekezetben meglévő értékeket. Az 1989-es rendszerváltás óta nem elhanyagolható feladatot jelent a hitvallók és visszatérők kiengesztelése.

A gyülekezetépítési munkát soha nem kell a nulláról elindítani. Közvetlen elődeink névsora önmagában garanciát jelent a tervszerű gyülekezetépítésre. Ők a nehéz, sok esetben ellenséges viszony közepette is értékeket őriztek, építettek külső és belső értelemben egyaránt.

A teljesség igénye nélkül hálaadással emlékezve az ő szolgálataikra, álljon itt egy rövid felsorolás. Danhauser László: új parókia építése, látogatások, házi bibliaórák, cigánymisszió. Zászkaliczki Péter, a templomudvar parkosítása, községi temető: társadalmi munka szervezése, annak kertészeti munkái, ravatalozó építésének szervezése, a sári templom renoválása, templombelső renoválása Bakonycsernyén, őrállók szervezése a

gyülekezetből, a nők gyülekezeti tisztviselőkként való elismertetése, hitoktatói, konfirmációi munka. Bencze Imre ifjúsági munka, táborozás, hitoktatás megszervezése az iskolákban, óvodákban, templom külső renoválása Bakonycsernyén. Finn-Magyar gyülekezeti kapcsolatok mindkét elődöm munkájában hangsúlyosak.

A jelen

Amit átvettünk: gyönyörű örökség, nehéz kihívásokkal.

Az 1998 ősztől tartó szolgálatuk első időszakát a tájékozódás jellemezte. A megörökölt szolgálatokat vittük tovább. Az első tapasztalatok szerint, bár a gyülekezet településünk meghatározó ereje, (a község lakosságának felét ma is evangélikus testvéreink alkotják,) mégis jelentős elszigeteltségben él. Ezért megfogalmazódott bennünk: valamilyen, az egész településért végzendő szolgálatot fel kell vállalni.

Szeretetszolgálat, de másként. Nem a múlt örökségét kívánjuk ápolni csupán, hanem a meglévő értékek és gyülekezet pásztorlásával párhuzamosan a jövődőt szeretnénk építeni. Ezért nem a szociális otthon építését vállaltuk, hanem az 1948-ban államosított iskola még elevenen élő emlékéhez méltó módon, egy új evangélikus óvoda megalapítását határoztuk el. Egyelőre az önkormányzat által rendelkezésünkre bocsátott épületben dolgozunk. Először az emberekbe, lelkükbe szeretnénk erőt, törődést investálni, csak azután az épületekbe. Az óvoda, olyan intézmény, amelyen keresztül sokak köthetnek gyülekezetünkhöz: dolgozók és családtagjaik. Az óvodásokon keresztül elérjük a középnemzedéket, jobb kapcsolat épül ki a szülőkkel. Csupán egy apró adat álljon itt ennek szemléltetésére: másfél év bakonycsernyei szolgálat alatt nem találkoztunk annyi fiatal gyermeket nevelő házaspárral, szülővel, mint az óvoda szervezésének másfél hónapja alatt. Azóta, a dolgozókból és szülőkből alakult egy Ifjúsági énekkar is, rendszerek a családi istentiszteletek és lassan ugyan, de megkezdődött a közép-nemzedék gyülekezetünkbe való beépítése. Csekély számban megindult a teljes családok együttes (apa, anya, gyermekek), rendszeres vasárnapi templom látogatása. Óvodánk nemcsak sikertörténet. De a szervezése, működtetése során keletkező viszályok felvállalása elkerülhetetlen részét képezik minden átalakulási folyamatnak. Mindazonáltal az új óvo-

daépület és a benne megvalósítható harmadik fejlesztő csoport újabb és korszerűbb munkalehetőségeket biztosíthat majd.

A gyülekezetépítés Isten nélkül nem megy. Létrejöttek gyülekezet ébredéséért, egészséges fejlődéséért imádkozó közösségek, a nyári bibliaórák végeztével alkalmas időben, vasárnap délután, vagy hétköznap tartják összejöveteleiket. A templomtól távolabbi falurészben több Testvér szolgálatával a bibliaórák megszűnése után is munkálkodik a közösség. „Az aratnivaló sok a munkás kevés” Mt 9, 37

Munkatársak keresése és képzése. A hit-tanórák számának folyamatos növelésével – melyek a gyülekezet létszámához mérten kevésnek tűntek (heti 7 óra iskolai hittan), – párhuzamosan megindult az alkalmas és megbízható munkatársak keresése. A meghallgatott imádságok nyomán két pedagógus vállalta saját osztályaiban a hitoktatást. Azóta, önkritikusan bevallom, színvonalasabbak a családi istentiszteletek és a nagyünnepi gyermek szolgálatok.

Fordulat a gyülekezetépítésben.

A megismert gyülekezet és a felismert lehetőségek egységes koncepcióvá 2002 után váltak. A gyülekezet tagjaiban sok energia van, melyet célszerűnek látszott megfelelő hosszú (25 év) és középtávú (5-8 éves) tervekkel hatékonyabbá tenni. Megfogalmazódott bennünk egy hosszú távú gyülekezetfejlesztési terv elképzelése, melynek két pillére van: a belső, lelki ház építése és a hozzá kapcsolódó külső feltételek megteremtése.

Nagy tervek végrehajtása előtt nem árt, tájékozódni, mint a toronyépítők és a háborúba induló királyok teszik (Lk 14,28 kk). 2002. év őszén, minden gyülekezeti taghoz eljuttatunk egy kérdőívet, amelyben három kérdéskörben vártuk a gyülekezet véleményét:

- A, anyagi és egyéb áldozatvállalás mértéke;
- B, lelkészi munka értékelése, vélemény a tervezendő munkaágakról, igény a nem lelkészi munkatársak szolgálatára, javasolt szolgálati ágak, jelentkezés lelki jellegű szolgálatra;
- C, épületeink állagmegőrzése fejlesztése.

A visszaérkezett válaszok alapján a lelkészi munka támogatott, a nem lelkészi munkatársak irányában való erős tartózkodás mutatkozott.

(Folytatás az ötödik oldalon)

Gyülekezetépítési vázlat

(Folytatás a negyedik oldalról) Gyülekezetépítésünk tervszerűvé válása az előzmények ellenére, mégis 2002-től datálható. Klaus Douglass Új reformáció c. könyvét, annak magyar fordítása nyomán a gyülekezeti vezetők, presbíterek is kezükbe vehették. 2002-ben presbíteri kirándulással egybekötött szemináriumot szerveztünk, ahol a könyv téziseinek megvalósíthatóságát vizsgáltuk. A gyülekezet pásztorlásának szolgáltatában gyors változás mégsem várható. A könyv által is szorgalmazott házi bibliaóráknak voltak hagyományai gyülekezetünkben, ezért a házi istentiszteletek gyakorlatát az igények és lehetőségek szerint felújítottuk. Erre főként hétköznaponként nyílik lehetőség. A házi istentiszteletek gyakran úrvacsorások, ilyen esetekben a közösség 30%-ban templomunkba ritkábban eljutó Testvéreink is részt vesznek rajta. Ezen közösségeket mégsem sikerült az imaórákhoz hasonló rendszeres alkalmakká szervezni. Még nem találtunk ugyanis olyan vezetőket, akik a tanításra alkalmasak, vállalkják a szolgálatot, és a közösség is elfogadja őket vezetőnek.

Presbíteri gyűléseken ma már nem csak igazgatási kérdések kerülnek elő, hanem tanítás is van az együttléteken, bár ezek aránya csak a gyűléseink 10%-át teszik ki. Sajnos ez az arány a jelenleg fennálló törvényi szabályozás miatt, sem nagyon módosulhat. A jövőben remény szerint egyszerűsödhetnek az országos, megyei, kerületi szintek, így talán kevesebb lehet a tennivaló is. Jelmondat megfogalmazása:

Célszerű egy mindenki által elfogadható jelmondat megfogalmazása, melyekben összefoglalható a gyülekezet hite, reménysége, és a gyülekezetépítési elképzelések.

Például így: A reménység gyülekezete vagyunk, mert a reménység nem szegyenít meg. Róm. 5.5 „a reménység pedig nem szegyenít meg, mert szívünkbe áradt az Isten szeretete a nekünk adatott Szentlélek által.

Szarka István

Az evangélikus oktatás Bakonycsernyén

(Folytatás a harmadik oldalról) Orvosi elkülönítő szobát ugyan nagy nehézségek árán ki tudtunk alakítani, de az előírásokban szereplő tornaszoba létrehozására, már az udvar terhére nem gondolhatunk. A jelenlegi épület rosszminőségű cseréppel fedett, ezért hamarosan nagyobb beruházást igényelne a cseréje. Egyházközségünk tervei között az óvoda pedagógiai tevékenységének bővítéseként a beilleszkedési nehézségekkel küzdő gyermekek fejlesztő csoportjainak kialakítása is szerepel.

E munkához az Országos Evangélikus Egyház támogatásán kívül, meg kívánjuk nyerni nemzetközi alapítványok, segélyszervezetek, testvérgyülekezeteink segítségét. Továbbá az Európai Unió által kiírt pályázatokon is részt kívánunk venni. De mindenek előtt számítnunk a helyi egyházközség minden időben megmutató nagy áldozatkészségére is. A terveink között szerepel egy 3 csoportos új evangélikus óvoda építése, a templom melletti egyházi ingatlanok, azaz az elsőként megépült, régi evangélikus iskola és tanítólakás helyén.

(A tanulmányban található idézetek Varga Ferenc Bakonycsernye története 1848-2002 című készülő könyvéből valók.)

Szarka István

FELHÍVÁS

A kegyeleti törvény értelmében minden már létező, meg nem váltott sírhelyet, nyilvántartásba kell venni, meg kell váltani. A 2004/7 számú presbitériumi határozat alapján az egy férőhelyes nyughely 25 évre történő megváltásának összege 3000 Ft, a két férőhelyes nyughely megváltási összege 25 évre 6000 Ft. Mivel a hozzátartozók számára e törvény, csak az igazoltan megváltott nyughelyek fölött enged rendelkezési jogot, kérjük, mielőbb kezdjék meg a sírok megváltását a véghyzi evangélikus temetőben levő nyughelyekre. Együttal jelezni kívánjuk, hogy a sírok megváltására várhatóan 3 éves türelmi időt biztosítunk, és a megváltás összegét évente felülvizsgáljuk. A brezovai evangélikus temetőt kegyeleti parkká kívánjuk nyilvánítani, és oda temetkezni nem lehet.

Kérjük, vegyék fel a kapcsolatot Boros Lajos temetőgondnokkal. ☎ 22/413-064, 30/419 9313

Az elnökség.

EVANGÉLIKUS TEMETÉSEK DÍJSZABÁSAI

Presbitériumunk határozatot hozott az evangélikus temetések díjszabásairól, melyet az alábbiakban hirdetünk ki.

1. Azon egyházközségi tagok számára, akik a temetés bejelentését megelőző évben rendezett egyházfenntartói járulékkal rendelkeztek, gyülekezetünk a harangozási díjon kívül, más összeget nem kérünk.
2. Amennyiben az elhunynak a temetést megelőző tárgyév előtt 2 évig rendezetlen volt az egyházfenntartói járuléka, evangélikus temetési szertartás esetén, a harangozási díjon túl, gyülekezeti költségeinkhez 10 000 forint összeget kérünk.
3. Amennyiben az elhunynak a temetést megelőző tárgyévhez viszonyítva 2 éven túli egyházfenntartói járulék elmaradása van, úgy a gyülekezeti költségeinkhez a harangozási díjon túl, 15 000 forint összeget kérünk.
4. Egyházközségünkhöz nem tartozó, nem evangélikusok temetése esetén, a harangozási díjon túl, 15 000 forint összeget kérünk.

A határozat érvényes, a nyilvános kihirdetés napjától.

SZEMÉLYFUVAROZÁST

45 főig vállalok.

VÁRI KÁROLY

Bakonycsernye

Ady u. 40.

☎ 22/413-404;

Mobil: 06/30/927 2496

HITTANTÁBOR

NAGYVELEGEN

Június 14- du. 3.00-

Június 19-ig.

Résztvételi díj:

7000 Ft/fő

Jelentkezés a lelkeszi hivatalban

AKADÁLYVERSENY

ÉS TANÉVZÁRÓ

HITTANOSOKNAK

JÚNIUS 12-én

dél előtt

NYÁRÜNNEP

JÚNIUS 5-ÉN

GYÜLEKEZETI ÉS CSALÁDI NAP
BAKONYCSERNYÉN
HELYSZÍN: DÓZSA GYÖRGY U. 1-2

PROGRAM

- 9.00 **Megnyitó ünnepség:** Térzene a templomdombon. Közreműködnek a Móri Fúvósok, vezényel Acsai Sándor karnagy.
- 9.00 **Népművészeti bemutató:** Foglalkozások kicsiknek és nagyoknak. Kosárfonás, csuhézés, fazekasság, fafaragás, tűzzománc készítés. Közreműködnek: Szentendrei Zsuzsanna, Ángyán Csilla, Nikolics Antalné, Juhász Kálmánné, Andrej Prazsnovki, Molnár Endre, Sábicz István.
- 10.30 **Fórumbeszélgetés:** Barátok vagyunk, evangélikusok Európában. Wolf Quaßdorf lelkész.
- 12.00 **Ebédszünet** grillezett ételekkel.
- 14.00 A három kismalac története: Kisteleki Zoltán színművész. (Nem csak gyermekeknek!)
- 15.00 **Új óvodánk terveinek bemutatása:** Göde Ferenc, Kiss László építészek.
- 16.00 **Koncert:** Az Evangélikus Gyülekezet Kis Kórusa és a steineni Per Tutti együttes.
- 17.00 **Filmvetítés:** Lánc és Biblia. Dokumentumfilm a váci börtönről, Beszélgetés a film készítőivel: Szolga Róberttel és Molnár Józseffel.
- 18.00 **Tamásmise:** istentisztelet keresőknek.

MINDENKIT SZERETETTEL VÁRUNK

A Bakonycsernyei Evangélikus Egyházközség Presbitériuma és az Evangélikus Óvoda dolgozói és Szülői Munkaközössége.

ELÉRHETŐSÉGEINK

Lelkészek: Szarka István, Szarka Éva Dózsa u.1.

☎ 22/592-001; 22/592-000; 20/981 59 23

Felügyelő: Csernyin Sándor, Dózsa u. 7.

☎ 22/413-076, 20/392 15 47

Másodfelügyelő: Kadlecik István, Tánácsics u. 28.

☎ 22/413-173

Gondnok: Sinkovics Géza, Tánácsics u. 14.

☎ 22/413-311

Másodgondnok: Sebestyén József, Deák F. u. 42.

☎ 22/413-303

Temetőgondnok: Boros Lajos, Erdősor u. 18/b.

☎ 22/413-064; 30/419 93 13

Pénztáros: Csernyin Sándorné, Dózsa u. 7.

☎ 22/413-076

Egyházfi: Kovács Józsefné, Tánácsics u. 2.

☎ 22/413-221

Jegyző: Kusica Gáborné, Rákóczi u. 12.

☎ 22/413-232

Evangélikus Óvoda: Rákóczi u 138.

☎/Fax: 22/413-024

Óvodavezető: Osgyán Gáborné, Petőfi u.17/a.

☎ 22/413-279

Gazdaságvezető: Csizmadia Árpádné, Tánácsics u. 18.

☎ 22/413-079

Pénztárat: ALBA Takarékszövetkezet, Rákóczi u. 120.

☎ 22/592-010

Gyülekezetünk Bankszámlaszáma:

58000119-10000795

ANYAKÖNYVI HÍREK

A keresztség szentségében részesült:

✠ **Kalincsák Péter**, felnőtt keresztelő,

✠ **Schlattinger Péter**, felnőtt keresztelő,

✠ **Dezső Bence**, Dezső Dániel és Schwarczkopf Kinga,

✠ **Dénes Réka**, Dénes Péter és Jánosi Márta,

✠ **Gyuris Krisztina**, Gyuris Pál és Boros Katalin,

✠ **Cerchez Bianka**, Cerchez Krisztián és Szluka Zsuzsanna gyermeke.

A feltámadás reménységében kísértük utolsó földi útjára

✠ **Benis Veronika** 48 (Súr)

✠ **Kulisek Ferencné** 93 (Súr)

✠ **Lakatos Gyula** 50

✠ **Galló Jánosné** testvérünket 89 éves korában.

Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg, mert megnyugosznak fáradásaikból, és cselekedeteik követik őket.

A Bakonycsernyei Evangélikus Egyházközség kiadványa
Bakonycsernye Dózsa Gy. u. 1. Tel: 22/592-001

E-mail cím: i.szarka@vnet.hu

Felelős kiadó: Szarka István, lelkész

Szármítógépes szerkesztés: Csernyin Sándor

E-mail cím: csernyin@freemail.hu

Web cím: <http://church.lutheran.hu/bakonycsernye>